

vim, aut bellum expectantem, in imperio vestro (sicut videtis)
extorrem patria, domo inopem & cooperum miseris effecit, ut
ultrius tutus quam in meo reo essem. Eo sic existimabam, P. C.
uti predicantem audieram patrem meum, qui vestram amicitiam
diligenter coleret, eos multum laborem suscipere, ceterum ex omnibus
maxime tutos esse. Quod in familia nostra fuit, prostitit, ut in
omnibus bellis adesset vobis, nos uti per oecum tuti simus in
manu vestra est, P. C. Pater nos duos fratres reliquit, tertium
Quoniam Beneficentis suis ratum est nobis conjunctum fore, alter
eodem necatum est, alter ipse eo manus impias vix effuoi. Quid
roam? aut quo potissimum infelix accedam? Generis proscidia omnia
extincta sunt, pater, uti necesse erat natura concessit: fratris, quem
minime decuit, propinquus per scelus vitam eripuit. Affines, amicos
propinquos ceteros meos, aliam alia clade oppressit: capti ab
Quoniam pars in crucem acti, pars bestiis obiecti sunt. Sauci,
quibus relicta est anima, clausi in terebris, cum maerore et
luctu, morte oraviorem vitam exiunt, si omnia, quae aut aversi,
aut ex necessitate adversa facta sunt incolumia manerent, tum si
quid ex improviso mali accidisset: vos implorarem, P. C. quibus
soro maiestate imp. ius et iniurias, omnes cura esse decet. Nunc
vero exul patria, domo solus, atque omnium honestarum rerum
eoens, quos accedam, aut quos appellem? Nationesne an Leos?
Qui omnes familia nostra ad vestram amicitiam infesti sunt, an
quoquam mihi adire licet, ubi non Majorum meorum hostilia mo-
numenta plurima sunt? An quisquam nostri misereri potest? qui
aliquando vobis hostis fuit? Postremo Masinissa nos ita instituit,
P. C. ne quem colerem, nisi Pop. Rom.: ne societates, ne foedera
nova acciperem, abinde magna proscidia nobis in vestra
amicitia fore: si huic imperio fortuna mutaretur, una occideret
dum nobis esse: Virtute ac Divis volentibus, maori et opulenti
estis, omnia secunda & obedientia sunt, quo fidelis sciorum
iniurias curare licet. Tantum illud fereor, ne quos privata
amicitia, Quoniam parum coonita transversos aosal, quos eo
audio sum ad ope niti, ambire, fatigare vos singulos, ne quid
de absente, incoonita causa statuat: finire de verba, et
suam simulare Deui licuerit in reo danere. Quod utinam
illum, cuius impio facinore in hac miserias projectus sum, et

hoc c
apud
ille,
malis
mei n
Jam
furo,
maois
Sed f
arum
mala
facul
ipse
pote
meis
Si d
libel
atq
veni
Nu
nost

M
sol
unf
bild
mi